

je spisal novo zdravoslovno črtico „*Naša kuća, kakova jest, a kakovo treba da bude.*“ V Dobrovniku sta prišla na svetlo dva nova zvezka že večkrat oglašenege *Biankinovega* dela: »*O uzgoju i njegovanju cvieća, uresnog grmlja i drveća.*« V Oseku je *enciklopedija dra. Zocha* dospela do 19. snopiča. Bosenski frančiškan *Batinić* je dovršil imenitno svojo „*poviest katoličke crkve i franjevačkoga reda.*« *Stjepan Basariček* je popravil in čisto pre-naredil svojo „*Pedagogijo*“, od katere je nedavno v tretjem izdanji prišel na svetlo I. del: »*Uzgojoslovje.*« Prof. *Petar Nenin* je sam založil svoje „*primjere iz deskriptivne geometrije.*“ Najimenitnejša in najkoristnejša knjiga, ki je zadnji čas prišla na svetlo, pa je gotovo historijski „*atlas*“ za razumevanje hrvaške zgodovine, ki ga je izdelal in izdal neutrudljivi profesor *Vjek. Klaić*. To je čisto nova prikazen na književnem polji hrvaškem in gotovo je bo vsakdo vesel, kdor se zanima za domačo zgodovino, ter hvaležen učenu gospodu profesorju, da se je lotil tako težavnega dela, kateremu je le on kos. Za notranjo, znanstveno vrednost tega začetja porok nam je že samó ime profesorjevo; ali tudi zunanja oblika historijskega atlasa hrvaškega je tako ukusna in dovršena, da bi bila vsakemu drugemu národu na čast. Priporočamo torej ta atlas, s katerim je gospod Klaić povzdignil vrednost vsem knjigam in razpravam o hrvaški zgodovini, kar najbolje vsakemu omikanemu Slovincu. — Hrvaška Matica je bosenskemu frančiškanku fra *Dobroslavu Božiću* podelila podporo, da izda I. zvezek perijodičkega spisa „*Novi prijatelj Bosne*“. O letošnjem delovanji Matice Hrvaške sploh bomo poročali drugo pot, za danes omenjamo le to, da je ravno dotiskana peta knjiga prevodov grških in latinskih klasikov, v kateri je „*Herodotova poviest*“, ki jo je prav lepo pohrvalil naš rojak profesor dr. Musić. — 86. knjiga „*Rada*“, glasila jugoslovenske akademije, ima to-le vsebino: »Kako je rabila riječca *črez* novoj slovenskoj knjizi do prije 50 godina,« od prof. *M. Valjavca*; „*Veznici u slovenskijem jezicima*“ od dra. *T. Muretića*; *Besjeda* predsjednika dra. *F. Račkoga* u svečanój sjednici dné 7. prosinca 1887; *izvještaj* tajnika dra. *P. Matkovića*; in „*Stavbene prilike u naših gradovih*“ od dra. *F. Vrbančića*. Ob jeanem je akademija izdala svoj *letopis* za drugo desetletje 1877—1887, o katerem bomo o prvi priliki kaj več izpregovorili.

Črtica o slovenskem liturgijskem jeziku. V zadnjem zvezku »Ljublj. Zvona« čitam na str. 255. »Drobtinico slovenskega liturgijskega jezika na Slovenskem.« Želji pisateljevi, izraženi koncem njegovih od rodoljubja navdihnenih vrstic, nekoliko ustrežaj ta-le skromen podatek: L. 1886. sem potoval po Dravski dolini. O tej priliki obiščem tudi obče znanega, posebno za severno mejo štirskih Slovencev velezaslužnega narodnjaka, preč. gospoda župnika Kocuvana v Vuhredu. Med raznimi pogovori mi pové, da poje pri slovesnih procesijah na Telovo itd. evangelije v slovenskem jeziku. V dokaz mi pokaže veliko knjigo, v koji so bila evangelija jako ukusno v novi slovenčini spisana. Tudi mi je pravil, »da so ljudje vedno globoko, do solz gineni, ko zaslišijo v mili materinščini s slovesnim glasom zapeti: »Gospod bodi z vami! . . .« (Kdo se tu ne spomni pripovedi o sv. Metodu?) Je li to slovensko petje tam že od davna v navadi, ali ga je on sam uvel in če ga še sedaj na novi svoji župnji v Lempahu nadaljuje — to mi ni znano. Nadejem se pa, da pri bodočem obisku vse natančno pozvem. (Prosimo! Ured.)

Ante Goričlján.

Dodatek spisu „*Velesalo*“ itd., natisnenem v 8. št. (v I. dan avgusta 1882. l.) v „Ljublj. Zvoni“ od 480. strani dalje.

Na Koroškem Za Vrhom pri Bistrici blizu Svéčan, kakor sem zvedel, govoreé *sadvù, sadvò, n. der Sattel*, namesto: *saddò, sadlà, n.*, kar mi kranjski Sloveni izrekamo: *sédlo, sèdla*; zatorej ima iz korenike: *sed, sitzen* Korošec tudi tukaj „a“ namesto „e“. K temu je v „Kresi“ 1. novembra 1882. l. na 582. str. čitati, da Korošci Rožanskega razrečja velé: *Salàn*, kar na Kranjskem slóve: *Selján*, kder se nam zopet kaže „a“ na-